

μὲν αἰδίδιμος Γαζής ἐτελεύτησε τὸ 1828 ἐν Σύρω ἔλκων βίον ταλαίπωρον· ὁ δὲ Κωνσταντῆς μετὰ τὸν Αὐγούστου τοῦ 1844 ἐν τῇ Ζαγοράῃ τοῦ Πηλίου ὄρους, ὡς μανθάνω ἐκτινος λόγου περὶ τοῦ ἰδίου συγγραφέντος ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου Καθηγητοῦ Φιλίππου Ἰωάννου, καὶ ἐκφωνηθέντος τὸ 1845 ἔτος κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς καθιδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἐορτήν. Ἐκ τούτων οὖν ἐξάγεται ὅτι ὁ Κ. Μεζιέρος ἀπέδωκε τῷ Γαζῇ ὅ,τι ἤθελε νὰ ἀπαύσῃ τῷ Κωνσταντῇ. Ἐάν δὲ καὶ ἐγὼ ἔχω λάθος, παρκαλῶ ὑμᾶς ἵνα μὲ διορθώσετε δημοσίᾳ καὶ ἐλευθέρως. — Καλῶς δὲ γνωρίζετε ὅτι ἡ διόρθωσις τῆς εἰδήσεως ταύτης, ὡς πρὸς τοὺς συγγρόνους τῷ Γαζῇ καὶ τῷ Κωνσταντῇ, μικρὰν ἔχει τὴν σπουδαιότητα· ἀλλὰ μερίστην, ὡς πρὸς ὑμᾶς τοὺς νεωτέρους καὶ τοὺς ξένους φιλολόγους, τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν σπουδὴν τῆς ἡμετέρας Γραμματικολογίας, οἵτινες ἤθελον βεβαίως ἀπατηθῆ καὶ κατὰ τὴν τῆς ἀποβιώσεως χρονολογίαν τῶν δύο τούτων σωρῶν καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν, καὶ μεγίστην προσέτι δυσκολίαν ἤθελον ἀπαντήσῃ εἰς τὸ νὰ μαντεύσῃ ποῖος ἐχρημάτισεν οὗτος ὁ Γρηγόριος, ὁ ἐν Σύρω ἀποθανὼν, οὗ καὶ τὸ ἐπώνυμον ἀποσιωπᾶται παρὰ τοῦ Γάλλου συγγραφέως, ὡς καὶ ἐσχάτως ἠπατήθη ὁ Κ. Ubicini, ἐπικυαλῶν ἐν ὑποσημειώσει (*Lettres sur le Turquie* μέρος 6. Paris, 1854, σελ. 90) τὸ ἴδιον σφάλμα περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Ἀρχιμηνδρίτου Ἀνθίμου Γαζῆ.

Ἐνδεχόμενον δὲ ἐνίοτε, ὑπάρχειν τινὰς πρότερον μὲν εὐνοϊκῶς διακειμένους πρὸς λαοὺς ἀνδρείως ἀγωνισαμένους ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀνεξαρτησίας, ὕστερον δὲ ἀπαιτοῦντας παρ' αὐτῶν αὐστηράν καὶ φρόνιμον διαγωγὴν, κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις, ἂν καὶ ἀντιπαλαίωσαν πρὸς γενναίαν καὶ φιλογενῆ αἰσθήματα. Ἀκλινῆς ὁμῶς καὶ ἀκκαταμάχητος μένει πάντοτε ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας, προκειμένου λόγου περὶ φιλολογικῶν ἐρευνῶν, εἰς ὅποιονδήποτε τόπον, ἐποχὴν καὶ κράτος. Εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς γενεσίους ἀπογόνους καὶ μαθητὰς τούτων διδασκάλων, ὀφείλεται ἡ διορθωσις τῶν εἰς ξένον μὲν, ἄλλως δὲ πολυμαθῆ συγγράμματα ἡμαρτημένων καὶ περὶ Ἑλληνικῶν μᾶλλον διαλαμβάνοντα, καὶ τοὶ οὐδεμίαν ὡς πρὸς τοῦτο ἡ δόξαν, καὶ τοῖς ἀδιαφοροῦσιν ἀπερισπούδαστον τὸ πρᾶγμα. Δέχθητε κτλ.

Ἐν Βενετίᾳ, τῇ 18 Δεκεμβρίου 1856.

Ὁ ἡμέτερος συνδρομητὴς καὶ φίλος
Σπυρίδων Βελοῦδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— 292 —

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΚΔΟΓΩΝ. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῶν Ὁμοσπόνδων Πολι-

τειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐδαπαρήθησαν ὑπὸ τῶν διαφόρων μεριδῶν εἰς τεσσαράκοντα χιλιάδας κοινία ἢ λέσχας, εἰς ῥήτορας, ἐλεγκτὰς καὶ λοιποὺς 144 ἐκατομμύρια δραχμῶν!

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ. Ὁ Times περιέχει ταύτην τὴν ἀγγελίαν· «Ζητεῖται μονόφθαλμος μαγείρισσα καὶ πρεσβεύουσα τὸ καθολικὸν δόγμα. Ὁ μισθὸς τῆς θὰ εἶναι ἀρκετός. Καὶ ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν ἡμεῖς τὴν ζητεῖ, θὰ μάθῃ διατὶ τὴν θέλει μονόφθαλμον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ. Κατὰ τινὰ ἐπίσημον ἐκθεσιν ἡ Ῥωσσία ἔχει 3.872 δημόσια διδασκαλεῖα, εἰς ἃ φοιτῶσιν 194,490 μαθηταί. Ὑπάρχουσι δὲ πρὸς τούτους καὶ 614 ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, εἰς ἃ διδάσκονται 21,893 τέτοι, καὶ 2,087 διδάσκαλοι τῆς κατ' οἶκον ἀγωγῆς. Εἰς τοὺς τέσσαρας τομοὺς καὶ τὰς τρεῖς διαιρέσεις τῆς Σιβηρίας ὑπάρχουσι τρία γυμνάσια ἢ λύκεια, 71 σχολεῖα καὶ δύο ἰδιαιτέρα διδασκαλεῖα· εἰς πάντα δὲ ταῦτα φοιτῶσι 4,346 μαθηταί.

ΕΜΜΟΡΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ. Ἐν τῷ φυλλάδιῳ 155 τῆς Παρθώρας εἶπομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἐν Ἑρμούπολει διδασκαλείων, ἅτινα ἐπισκέρθημεν μόνον, καὶ κατεδείξαμεν ἰδίως τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν προσοχὴν μεθ' ἧς διευθύνονται καὶ ὡς πρὸς τὸ θετικὸν μέρος τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, ὡς τὸ τοῦ Κ. Βαλέττα καὶ τὸ τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀνέγνωμεν ἐσχάτως ἐτραχλμέναις τινὰς εἰδήσεις περὶ τοῦ δευτέρου τῶν δύο τούτων σχολείων, κρίνομεν καθήκον ἡμῶν νὰ ἐπαναλάβωμεν πρὸς πληροσορίαν κυρίως τῶν γονέων ὅσοι ἐνεπιστεύθησαν ἢ μέλλουσι νὰ ἐμπιστευθῶσι τῷ διευθυντῇ αὐτοῦ τὴν ἀγωγὴν τῶν ἰδίων τέκνων, ὅτι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ὅσα παρήγαγε τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, ἀποδεικνύεται πόσον εὐδοκίμως διευθύνεται. Σήμερον, ἐνῶ μόλις πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἰδρῦθη, ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα μαθηταὶ φοιτῶσιν εἰς αὐτὸ, ἐνῶ κατ' ἀρχὰς ἐφοίτων μόνον δεκακοτῶ τεκμήριον τοῦτο ὅτι καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἀπολαύει οὐ τῆς τυχοῦσης ὑπολήψεως. Καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι, οἵτινες εἰσὶν ἐκ τῶν ἐν Σύρω ἀρίστων, διδάσκουσιν ἐν αὐτῷ συμφώνως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ὡς καὶ τὴν Γαλλικὴν, τὴν Γερμανικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν.

Ἀγαπῶμεν τὴν ἐπίκρισιν καὶ θεωροῦμεν αὐτὴν ἀναγκασιότατην ὅπως ἐπικουρηθῶνται τὰ ἡμαρτημένα· ἀποκρούομεν ὁμῶς τὴν κατὰ κρίσιν καὶ ὡς ἀδικον καὶ εἰς ἐρεθισμοὺς μᾶλλον ἢ βελτίωσιν πρακτοῦσιν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Φυλλάδιον 162. σελ. 420 στήλ. 2. στίχ. 41—42. ἀντὶ ὑπὲρ τοῦ *res augusta*, γράφ. κατὰ τοῦ *res augusta*.